

[LA VIRREINA]

CENTRE
DE LA
IMATGE

DOSSIER DE PREMSA

Un projecte
d'Albert Serra

Comissariat per
Chus Martínez

Catalunya a Venècia

SINGULARITAT

Collateral Event of the 56th International Art Exhibition La Biennale di Venezia (09.05 - 22.11.2015)
17.12.2015 > 14.02.2016

Catalunya a Venècia. SINGULARITAT

SINGULARITAT és el projecte impulsat per l'Institut Ramon Llull que ha representat Catalunya en la 56a edició de la Biennal d'Art de Venècia.

L'exposició presenta un nou treball del cineasta català **Albert Serra**, comissariat per **Chus Martínez**, que proposa una **gran instal·lació audiovisual** en què es projecta el film amb què Serra aborda la relació entre la humanitat i la tecnologia.

Després de presentar-se amb èxit a Venècia, **La Virreina Centre de la Imatge mostra ara el projecte a Barcelona** amb l'objectiu de fer visibles en el nostre entorn aquelles propostes que representen l'actualitat de la nostra creació.

Per segon any consecutiu, i en col·laboració amb l'Institut Ramon Llull, La Virreina Centre de la Imatge acull un projecte present a la gran cita de l'art contemporani. El 2014 també es va poder veure a les sales de La Virreina l'exposició *25% Catalonia at Venice*.

Imagina la màquina del cinema com un intent d'externalitzar una part del teu cos —l'ull— que no pot capturar la realitat ni inventar-la com ho fa una màquina. Esbrina, també, si el nostre cos pot estimar l'ull mecànic com estima els seus propis òrgans naturals.

No hi espereu trobar, en aquesta peça, retrats de màquines, robots, ordinadors ni cap tipus d'intel·ligència artificial més enllà d'alguns drons; no són necessaris. Aquesta pel·lícula de més de vuit hores, en un format totalment renovat respecte al que es va presentar a la Biennal de Venècia, tracta sobre les relacions humanes que establim amb el que no és humà. Se centra en el desig mateix i en com aquest anhela materials amb formes humanes per crear motors que propulsaran els ulls voladors d'un dron.

Per a aquesta presentació a Barcelona s'han afegit tres pantalles a les cinc que originalment conformaven la instal·lació a Venècia. Cinc condueixen l'argument i tres els escenaris, les localitzacions on els personatges de la pel·lícula desenvolupen la seva vida. El film retrata un grup de persones explotades per un entabanador que els promet que es faran rics. L'argument gira al voltant de l'entusiasme, el desig, l'abús i les diverses formes que poden prendre les promeses. Un narrador imponent es troba al centre, ben bé com si es tractés del mateix cinema. La resta de personatges orbiten entorn d'aquest narrador, esperant que la ficció canviï les seves vides. L'ambient del film sembla improvisat, però és ple d'artifici. A l'espera d'una gran transformació que els pugui rescatar, els personatges suposen, en si mateixos, una transformació. La pel·lícula insisteix en les seves relacions homosexuals, com si l'amor entre persones del mateix sexe representés un primer pas en la transformació de la humanitat. Així doncs, suposen una aturada en el futur de la raça o són un nou començament?

Però a què es refereix aquesta *singularitat*? Parla d'una condició moderna, definida no només per les condicions del capital i l'economia, sinó també per un nou gir epistemològic en el qual compartim les nostres vides amb les màquines i la naturalesa de forma diferent. Dit d'una altra manera: aquesta singularitat és una altra manera d'anomenar el cinema. El cinema representa una de les relacions més íntimes i eloqüents que les persones hagin establert mai amb un dispositiu. Encarreguem a la càmera la tasca de recrear totalment la nostra manera de descriure les nostres percepcions més profundes en els nostres sentiments, igual que els nostres ulls es relacionen amb la nostra percepció de la vida. Així, podem pensar que el cinema ha après una mica de nosaltres i que la màquina del cinema, aquesta intel·ligència de màquina tan especial, està transformant el futur de la idea mateixa de la imatge en moviment.

Albert Serra entrelliga poèticament el que semblen imatges modernes, filmades a Lleida (Catalunya), amb d'altres de menys realistes, i d'aquesta manera crea una mena de mite antic, com una rondalla. Algunes parts de la pel·lícula es componen d'una sèrie de material bonic, purament visual. En unes altres, però, l'artista Albert Serra ens explica històries que per a ell representen formes "antigues" i novel·lades de parlar sobre el cinema. Aquesta peça tan especial de Serra vol crear una "llegenda", una memòria visual i sensorial per a l'espectador basada en motius que marcaran un gir en la nostra comprensió no del que el cinema pot explicar, sinó de com el cinema pot transformar-nos i preparar-nos per a un futur de la imatge, de la humanitat i de la màquina diferents.

Chus Martínez, comissària

Al segle XXI, les imatges fugen i no es giren; moltes pantalles les seleccionen i s'expliquen a si mateixes. L'artista potser les crea, les selecciona, les exposa en un esforç barroc i titànic. En la seva agonia, les imatges encara poden servir per il·lustrar el món amb restriccions visuals, però també amb l'ambició de narrar amb imaginació. Des dels primers miners de la febre de l'or de principis del segle XX a la indústria tècnica i regulada de l'explotació del sòl en l'actualitat, *Singularitat* explica l'última gran transició, l'última amb l'home en la seva essència i l'última encara capaç de sostenir la presència del cos com la força conductora de tota la transformació humana. Després de tot, les màquines...

Albert Serra, artista

Sinopsi

Cinc pantalles monumentals narren l'estranya existència d'un grup al voltant d'un empresari i una mina. Resulta gairebé impossible parlar d'una narració contínua, i alhora les escenes, les converses ens captiven amb una facilitat poc habitual. Diners, interès, profit, possibilitat, futur... tots parlen del que esperen mentre l'empresari, el gran mediador, promet "or".

L'or dels seus llavis és la promesa d'una font, la mina. Una font d'on flueix una substància –el metall preciós, però que podria tractar-se de diners en curs o bitcoins- amb què es pot especular. L'ordre del present en la pel·lícula està marcat per escenaris gairebé irreals, per interiors "pagans" mancats de la marca tecnològica, pragmàtics a l'hora de reunir un grup que es mou per l'interès, per l'explotació sexual i laboral i per la idea que alguna cosa poderosa està a punt de passar.

La pel·lícula no té un ordre narratiu; es pot veure i entendre igual des de qualsevol dels cinc punts de vista que es presenten a les sales. El que la cinta aborda és la idea mateixa de "civilització", una forma d'organització social complexa centrada en l'explotació de recursos. Una societat tancada en si mateixa i amb un cor eminentment econòmic que necessita desenvolupar altres formes d'intel·ligència i altres formes de tecnologia per subsistir. Singularitat se centra en aquest instant en què el desig individual, la corrupció i els hàbits són al costat oposat d'un "renaixement". Estan immersos, de fet, en la més simple de les decadències.

Sense solució de continuïtat perquè només són possibles les relacions homosexuals, l'única sortida és una tecnologia estranya que apareix al principi i al final de la pel·lícula, unes màquines-càmeres-drons destinats a robar als que ja són lladres.

Tot a la pel·lícula parla de l'ara, de l'abandonament de la complexitat, de les aspiracions de les faccions i dels individus, de l'absència d'intel·ligència en les relacions amb els altres, però també en la relació actual amb les cultures, amb l'art, amb el rigor com a sinònim futur de la bellesa.

Albert Serra (Banyoles, 1975) és director i productor de cinema. El seu primer film, *Crespià, the film not the village* (2003), no es va arribar a estrenar comercialment. Posteriorment, ha presentat *Honor de cavalleria* (Premi Barcelona de Cinema a la millor direcció novell i a la millor pel·lícula en v.o. catalana 2006) i *El cant dels ocells* (Premi Gaudí a la millor pel·lícula 2009). El 2009 també va ser triat per ser la icona del nou cinema d'avantguarda de la *Quinzaine des Réalisateurs* del Festival de Cannes.

L'any 2012 fou un dels artistes seleccionats per participar a la dOCUMENTA de Kassel on va presentar la pel·lícula *Els tres porquets*. Fa dos anys es va convertir en el primer director català en obtenir el premi a la millor pel·lícula del Festival de Locarno amb *Història de la meua mort* (2013). Recentment, ha estat convidat pels prestigiosos centres Pompidou de París (2013) i Bozar de Brussel·les (2014) a presentar-se amb carta blanca.

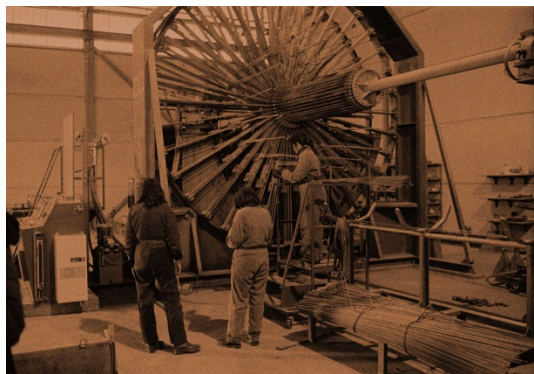
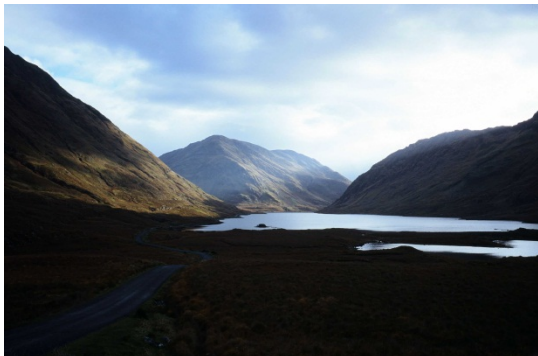
Chus Martínez (La Corunya, 1972) és actualment directora de l'Institut d'Art de l'Acadèmia d'Art i Disseny FHNW de Basilea, Suïssa. Llicenciada en Filosofia i Història de l'Art per la Universitat Autònoma de Barcelona, també ha fet un màster de comissariat al Bard College de Nova York. La seva trajectòria professional l'ha dut a ocupar els càrrecs de directora artística de la Sala Rekalde de Bilbao (2002-2005), de directora del museu Frankfurter Kunstverein (2005-2008) i de conservadora en cap del MACBA (2008-2011). Més recentment, ha treballat com a comissària en cap d'El Museu del Barrio de Nova York i ha format part de l'equip comissarial de dOCUMENTA (13) a Kassel, Alemanya.

L'any 2005, Martínez va ser la comissària del Pavelló Nacional de Xipre per la 51a edició de la Biennal de Venècia, amb un projecte de Panayiotis Michael i Konstantia Sofokleous. També va formar part de l'equip assessor de l'exposició Carnegie International el 2008 i va participar com a comissària convidada a la 29a Biennal de São Paulo del 2010. A més, ha presentat exhibicions a museus de tot el món, ha col·laborat en nombrosos seminaris i conferències i ha exercit com a membre del jurat en certàmens de reconegut prestigi. Publica regularment en revistes d'art.

[LA VIRREINA]

CENTRE
DE LA
IMATGE

Disposeu d'imatges per a premsa a l'enllaç
<https://eicub.net/?grup=Virreinacentredelaimatge>

[LA VIRREINA]

CENTRE
DE LA
IMATGE

Fotogrames del film

SINGULARITAT, 2015. © Albert Serra Juanola

Catalunya a Venècia. SINGULARITAT

Del 17 de desembre de 2015 al 14 de febrer de 2016

La Virreina Centre de la Imatge

Palau de la Virreina. La Rambla, 99. 08002 Barcelona.

www.barcelona.cat/lavirreina

Horari: de dimarts a diumenge i festius, de 12 a 20 h

Entrada gratuïta

Amb motiu d'aquest projecte l'Institut Ramon Llull i Mousse han editat conjuntament una publicació de 32 pàgines que es pot descarregar gratuïtament des de la web del projecte <http://venezia2015.llull.cat/>

Dimecres 16 de desembre de 2015

18 hores - EN CONVERSA

Albert Serra (artista), Chus Martínez (comissària) i Jaap Guldemon (director d'exposicions d'Eye Film Institute, Amsterdam)

Virreina LAB - Idioma: anglès - Entrada gratuïta. Aforament limitat

19 hores – INAUGURACIÓ

[LA VIRREINA]

CENTRE
DE LA
IMATGE

Institut de Cultura de Barcelona
Departament de premsa

Telèfon 93 316 10 69

premsaicub@bcn.cat

Web departament de premsa <http://premsaicub.bcn.cat/>